

begyndt, og som sikkert engang vilde blive til Velsignelse og Fred for Mange.

Efter disse Udtalelser kunde Vilh. Prams Tilhængere triumfere. Flere af dem omringede straks Taleren for at trykke hans Haand. Højskoleforstanderen lod sig imidlertid paa ingen Maade anfægte men forlangte paa ny Ordet. Og under den nu fortsatte, stadig mere højroastede Diskussion viste det sig, at han alligevel havde ikke saa ganske faa Meningsfæller her, navnlig blandt de langskæggede Landsbylærere, der hidtil havde forholdt sig temmelig tavse men nu — paavirkede af Modstandernes, særlig de unge Bondestudenters overmodige Optræden — blev hede i Hovederne og begyndte at tage Ordet. Det saa' et Øjeblik ud til, at Kandidat Boserups beskedne lille Indlæg skulde blive Signalet til en alvorlig Holmgang, ... men da hændtes det, at Alles Tanker pludselig kastedes ud i en hel anden Retning.

Fru Gylling, der altid følte sig lidt beklemt, naar Stemmerne omkring hende blev høje, og gerne greb enhver Lejlighed til at aflede Stormene, kom tilfældigvis til at kaste Blikket gennem Vinduet ud paa det taagede Regnvejs-Landskab ... netop paa det Tidspunkt, da hin bedagede Kaleshevogn arbejdede sig frem ad den bugtede Landevej derude.